

WONEN NAAST EEN SLOPER

Blijspel in twee bedrijven

door

HENK STRAALMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WONEN NAAST EEN SLOPER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK STRAALMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Opa - Jan v.d. Werf. In voor een geintje en gek op drank

Oma - Leentje v.d. Werf. Verstandige vrouw die graag rust in de buurt wil

Vader - Leen v.d. Werf. Grote mond maar klein hartje

Moeder - Sylvia v.d. Werf. Grote mond, nergens bang voor maar goed van hart

Zoon - Franky v.d. Werf. Ondernemend en slim.

Dochter - Janny v.d. Werf. Vlotte, jonge dame

Buurvrouw - Olga Dijkstra. Bij de hand, staat haar mannetje, heeft het moeilijk met Monique

Buurvrouw - Monique Knuppels: Prettig gestoord, trekt bij elke scène een andere jurk aan, Komisch

Ambtenaar - David van Duursen. Uit de hoogte, geen begrip voor bepaalde situaties, loopt typisch

Buurvrouw - Fransje Dijkhuis. Pittige dame, intelligent, soms wat naïef.

Buurman - Karel Vink. Realistisch, humoristisch, lacht zijn vrouw uit.

Privé detective - James Snuggels. Sukkel, twaalf ambachten dertien ongelukken

Figuranten

DECOR:

Bij dit stuk is het belangrijk dat u veel aan de illusie overlaat. Het spel houdt achter de coulissen niet op. Het is daardoor belangrijk dat u veel aandacht besteedt aan het spelen achter de coulissen. Het publiek krijgt daardoor meer de indruk dat het zich buiten afspeelt en dat er veel ruimte is.

EERSTE BEDRIJF

(Leen en Franky op, klant komt van rechts op)

KLANT 1: Goedemorgen!

LEEN EN FRANKY: Ook goedemorgen.

KLANT 1: Ik kom voor dat zijruitje van mijn wagen. Die had ik besteld.

LEEN: Oh ja, die hadden ze ingeslagen, hè. Zeg, Franky, heb je nog een dergelijk ruitje kunnen vinden?

FRANKY: Ja, die staat al klaar hoor.

LEEN: Prima, jongen, laad hem maar in.

KLANT 1: Wat kost me dat?

LEEN: Eh... Franky, wat vragen wij daar normaal voor?

FRANKY: Tien euro.

LEEN: Dat is dan tien euro.

KLANT 1: Nou goed dan maar. Ik zal eens zien dat ik hem erin krijg.
(links af. Nieuwe klant rechts op. Zijn auto heeft geen linker voorportier)

KLANT 2: Goedemorgen.

LEEN EN FRANKY: Ook goedemorgen.

LEEN: U zocht een linker voorportier?

KLANT 2: Hoe raadt u dat zo? *(Fransje en Karel op vanuit huis 3)*

LEEN: Franky, hebben we nog een linker voorportier van een...?

FRANKY: Nou dat weet ik niet.

LEEN: Laten we eens kijken dan.

FRANKY: Misschien helemaal achter op de sloperij, daar liggen nog van die oude vehikels. *(Leen, Franky en klant 2 af, de sloperij op. Karel en Fransje op uit huis 3, tijdens deze scène bezorgt een postbode post bij de huizen)*

FRANSJE: Het is hier weer een drukte van belang, hé, daar op die sloperij. Ik dacht dat we hier voor de rust zouden komen.

KAREL: Dat valt toch nog wel mee, Fransje.

FRANSJE: Meevallen?

KAREL: In de stad had je toch ook altijd drukte?

FRANSJE: Dat soort drukte is niet te vergelijken met deze drukte

hier. En wat denk je wel niet van die stank die daar vandaan komt! De heerlijke geur van olie, benzine, dieselolie, verbrande auto's, ver- brand plastic...

KAREL: Ja, ja, ach je hebt ook wel gelijk.

FRANSJE: En dan praat ik nog niet eens over die honden, die vieze honden die daar zitten. Die op ongepaste tijden tekeer gaan en ook nog de nodige stank produceren.

KAREL: Rustig nou maar, wind je toch niet zo op, zij hadden eerder die autosloperij dan wij dit huis.

FRANSJE: Dat kan wel waar wezen, maar moet je nu eens kijken wat een zootje het daar is.

KAREL: Tja, maar wat doe je eraan.

FRANSJE: Is daar niets aan te doen?

KAREL: Nee wat zul je daar dan aan kunnen doen.

FRANSJE: Je moet ervoor zorgen dat ze hun vergunning kwijtraken.

KAREL: Ja, ja.

FRANSJE: Karel, je moet zien dat je belastbare feiten op tafel krijgt.

KAREL: Ja, maar ik heb geen verstand van autosloperijen.

FRANSJE: Er zijn mensen die daar wel verstand van hebben.

KAREL: Wie dan?

FRANSJE: Ik ken nog wel een goede privé-detective. Die kan ons prima helpen.

KAREL: Oh dus jij wil...

FRANSJE: Goed geraden, Karel, op die sloperij gebeuren dingen die door de wet absoluut verboden zijn. Kijk en een detective als James Snuggels kan ons daarbij helpen.

KAREL: James Snuggels?

FRANSJE: Ja, James Snuggels, of heb jij soms nog nooit van die beroemde James gehoord?

KAREL: Ik ken wel een beroemde detective die James heet, maar van Snuggels heb ik nog nooit gehoord. Hoeveel geld vraagt die Snuggels eigenlijk?

FRANSJE: Is geld dan belangrijk?

KAREL: Is geld dan belangrijk? Natuurlijk is geld belangrijk.

FRANSJE: Karel, je moet het zo zien. Als die sloperij verdwenen is, hè, dan is ons huis veel meer waard geworden.

KAREL: Ja, dat is waar ook, mensen kijken toch altijd een beetje tegen zo'n sloperij aan. Maar ga je, hoe heet hij ook alweer...?

FRANSJE: Snuggels.

KAREL: Ga jij die Snuggels benaderen?

FRANSJE: Ik bel hem wel even.

KAREL: Zou je dat nou wel doen, Fransje?

FRANSJE: Waarom niet?

KAREL: Dat is toch levensgevaarlijk. Als die Van de Werf erachter komt dat er een detective rondloopt, dan draaien ze hem de nek om.

FRANSJE: Hoezo, de nek omdraaien?

KAREL: En als dat niet lukt, dan laten ze de honden wel los.

FRANSJE: Karel, ken jij die Snuggels?

KAREL: Nee, ik ken die Snuggels niet.

FRANSJE: Nou waar praat jij dan over. Dacht jij soms dat die Snuggels gevaar zou lopen?

KAREL: Dat denk ik niet, dat weet ik wel zeker, heel zeker zelfs.

FRANSJE: En zou Snuggels niet gewapend zijn? Snuggels heeft heus wel een pistool op zak.

KAREL: En Van de Werf loopt zeker niet gewapend? Je moet het ook zelf maar bekijken. Ik sta niet voor de gevolgen in. *(Fransje pakt telefoontje en belt onhoorbaar op. Leen, Franky en klant 2 op vanuit de sloperij)*

KLANT 2: Dat jullie nog zo'n deurtje hadden zeg!

LEEN: Ja als je bij Van der Werf niet slaagt dan slaag je nergens.

KLANT 2: Wat kost me dat ding?

LEEN: Veertig euro.

KLANT 2: Ik bied twintig euro.

LEEN: Nou laat hem dan maar liggen. Franky, breng het portier maar weer terug. Goedendag, meneer.

KLANT 2: Nee, nee, nee zo bedoel ik dat niet hoor.

LEEN: Ja, eerst dat portier eruit laten halen en dan zeker nog

pingelen, nee daar trap ik niet in.

KLANT 2: Goed dan, veertig euro.

FRANKY: Hoe wil je dat ding eigenlijk meenemen?

KLANT 2: Kun je hem er niet voor mij inzetten?

FRANKY: Inzetten? Dat kan, maar dat is tien euro extra.

KLANT 2: Ook verkocht. *(Franky af zet de deur erin)*

LEEN: Ja kijk, het is hier natuurlijk geen garage, dat moet je natuurlijk wel begrijpen. Maar als je een klant kunt helpen, dan doen we dat graag. *(Fransje en Karel af naar huis 3)* Gaat het, Jongen?

FRANKY: Help me maar even. Oké hij zit erin. *(roept van achter de coulissen)*

LEEN: Kan ik nog effe vangen?

KLANT 2: Oh ja, dat is waar ook. *(betaald en rijdt rechts af, Leen en Franky af naar sloperij. Opa op vanuit huis 2 met een fles drank, oma loopt achter hem aan)*

OMA: Hoe oud ben je nu en nog steeds aan de fles je moest je schamen. Man, hou daar toch eens mee op, het wordt je dood nog eens.

OPA: Ja maar een paar slokjes, dat is toch niet zo erg?

OMA: Lever in die fles, en nu direct.

OPA: Ja maar...

OMA: Niets ja maar.

OPA: Nou vooruit dan maar.

OMA: En ik zal dagelijks jouw zakken navoelen of er ook nog flessen in verstopt zitten. Lever in die fles!

OPA: Nou ja goed dan maar. *(haalt fles uit de zak en levert het in)*

OMA: Zo, dat is je geraden ook. *(af naar huis 2)*

OPA: Zo, dus Leentje gaat mijn zakken dagelijks navoelen. Oh wat heb ik hier? Warempel nog een fles. Dan moet ik zien dat ik dat ding ergens verstop. *(kijkt rond)* In die auto daar, daar kijkt toch niemand in. In het dashboardkastje, ha, ha, ha! *(neemt eerst een slok en legt het dan in het dashboardkastje)* Zo, Leentje kijkt hier toch nooit, die komt nooit op de sloperij. *(Janny en Franky op vanuit sloperij)*

FRANKY: Zo, dus jij hebt verkering.

JANNY: Ja.

FRANKY: En met wie dan wel?

JANNY: Dat zeg ik je niet.

FRANKY: Oh is dat geheim.

JANNY: Voor jou wel ja.

OPA: En voor mij dan?

JANNY: Dag, opa, ook weer eens op de sloperij?

OPA: Ja eens even kijken hoe de auto's er vandaag bij liggen, ik moet zeggen, ze liggen er goed bij.

JANNY: Ach opa, doe toch niet zo gek.

OPA: Wat hoor ik daar, heb jij verkering?

JANNY: Ja.

OPA: Met wie dan?

JANNY: Ik wil het je wel vertellen, maar Franky mag het niet horen.

OPA: Fluister het dan maar in mijn oor. (*Janny fluistert opa in oor*)
Oh die... ja, ja.

JANNY: Wat is daar dan mis mee?

OPA: Oh, niets hoor, een keurige jonge heer.

JANNY: Nou wat zeur je dan.

OPA: Ik zeur helemaal niet.

JANNY: Ach man! (*stampt op de grond*) Jullie ook! (*af naar huis 2.*
Leen en Sylvia op uit huis 2 met een brief)

SYLVIA: Jan en Franky, komen jullie eens even hier! Moet je eens kijken wat we nou weer aan onze fiets hebben hangen. Kijk eens, een bezwaarschrift tegen onze sloperij.

OPA: Hoe kan dat dan? Wat is er mis met onze sloperij?

SYLVIA: We mogen niet uitbreiden, nooit meer!

FRANKY: Nooit meer uitbreiden? En hoe zit het dan met onze toekomst?

SYLVIA: Er zal te zijner tijd een ambtenaar van de gemeente langskomen om de boel te inspecteren.

LEEN: Nou daar zijn we dan mooi klaar mee. Maar ik zal hem!

SYLVIA: En de brief eindigt met: "Het liefste ziet de gemeente, en

met name de buurtbewoners, de gehele sloperij verdwijnen”.

LEEN: De gehele sloperij verdwijnen? En dat zegt onze buurt hier. Mooie burens zeg!

SYLVIA: Zo en wie heeft ons dat gelapt hier in de buurt. Dat stel soms, die daar wonen? Of soms die twee bijzondere dames die daar wonen. Misschien ook wel heel iemand anders, we weten het niet, althans we weten het **nog** niet.

LEEN: Maar een ding is zeker.

SYLVIA: En dat is?

LEEN: Als ik die dader te pakken krijg, dan ga ik samen met een paar vrienden zijn huis verbouwen, reken daar maar op.

OMA: (op) Wat is dat hier voor een drukte?

SYLVIA: We hebben net een brief gekregen. Het schijnt dat iemand uit deze buurt een klacht heeft ingediend tegen onze sloperij.

OMA: Laat eens zien... Oh... “Het liefste ziet de gemeente, en met name de buurtbewoners, de gehele sloperij verdwijnen”, zo, zo.

SYLVIA: Is dat niet verschrikkelijk!

LEEN: Ja wat denken ze wel niet.

OMA: Wat zal ik er van zeggen. Hebben ze geen last van jullie? Gaan jullie altijd wel zo vriendelijk met de burens om? Hoe vaak heb ik jullie op het hart gedrukt dat jullie hier niet alleen wonen.

OPA: Ach mens, je bent knettergek!

SYLVIA: Dus jij staat achter die brief?

OMA: Dat hoor je mij niet zeggen, maar ik zou het maar als een waarschuwing zien.

SYLVIA: Als het daar dan maar bij blijft.

FRANKY: Ik zal mijn zender maar eens opzoeken.

OPA: Ik ga mee.

FRANKY: Maar je zit niet aan de knoppen hoor, opa. (opa en Franky af naar huis 2)

LEEN: Dus jij vindt dat die brief terecht is?

OMA: Jullie hebben er zelf om gevraagd.

SYLVIA: Wij woonden hier het eerst, dus zij moeten zich aanpassen.

OMA: Kijk daar heb je het alweer. Vroeger toen hier alleen maar

boeren woonden, konden we goed met elkaar opschieten, we hielpen elkaar. We hadden elkaar ook nodig, met alles. Maar ja, tijden veranderen. De meeste boeren verdwenen en moesten op een andere manier de kost verdienen.

SYLVIA: Ja, ja dat weten we nu wel een keer.

OMA: Wat dat boeren betreft was er voor ons geen toekomst. Daarom is Jan destijds met deze sloperij begonnen.

LEEN: Samen met mij.

OMA: Ik zou maar eens wat vriendelijker tegen onze burens zijn, je weet nooit waar dat goed voor is.

LEEN: Waar zou dat goed voor kunnen zijn? Vroeger woonden hier alleen boeren, daar kon je nog normaal mee praten.

OMA: Als jij wat vriendelijker tegen hen bent, dan zijn ze dat ook tegen jou. Snap je dat?

LEEN: Wie zou die brief hebben gestuurd. Wie wil ons hier weg hebben.

OMA: Dat staat er niet in. Er staat in dat jullie niet mogen uitbreiden. Dat staat erin.

LEEN: Maar niet groeien betekent stilstand. En stilstand is achteruitgang.

OMA: Ja, dat is zo.

SYLVIA: Wat moeten we dan?

OMA: Dan zit er niets anders op dan deze sloperij te sluiten en ergens werk te zoeken.

LEEN: De sloperij dicht, (*verdrietig*) maar dat kan toch niet. Vader en ik hebben hier jaren aan gewerkt om dit bedrijf van de grond te krijgen. Dat weet je toch, moeder?

SYLVIA: En wat voor werk moet Leen dan zoeken? Hij kan alleen maar auto's slopen. En dit is de enige sloperij hier in de buurt.

OMA: Tja, ik weet het ook niet. Maar ik weet wel dat er hier wat moet veranderen in de buurt. Dit is toch geen leven zo. (*af naar huis 2. Olga en Monique arriveren achter de coulissen rechts. Ze hebben namelijk een nieuw bed gekocht. Ze zijn niet zichtbaar stemmen van achter de coulissen*)

OLGA: Zo nu moeten we eens zien of we het bed van het dak kunnen krijgen. Eens eventjes kijken, hoe heeft die vent dat toch

vastgeknoopt zeg! Zeg, Monique, kun jij die knoop los krijgen?
(*Leen en Sylvia kijken toe*)

MONIQUE: Eens even kijken. Nee, ik krijg het ook niet voor elkaar.
(*Monique is komisch en klungelig*)

OLGA: Nou dat is mooi zeg! Hoe krijgen we nu dat bed van de auto af.

MONIQUE: Misschien moeten we de touwen met een mes doorsnijden.

OLGA: Dat vind ik nou zonde van dat touw.

LEEN: Problemen, dames?

OLGA: We kunnen dat bed niet van de auto af krijgen.

LEEN: Ja, dat dacht ik al.

SYLVIA: Zullen we even helpen? (*ze helpen meer uit nieuwsgierigheid dan uit behulpzaamheid*)

OLGA: Ja graag, als dat niet teveel moeite is. (*Leen en Sylvia lopen naar de dames toe en af*)

SYLVIA: Een nieuw bed? (*van achter de coulissen*)

LEEN: Hoe hebben die eikels dat toch vastgeknoopt zeg.

OLGA: Die knopen zitten toch zo verschrikkelijk vast.

LEEN: Ja, ja op die manier. (*en het touw is los*)

SYLVIA: Dan zal het bed nu wel naar binnen moeten, of niet soms?

OLGA: Ja natuurlijk.

LEEN: Monique, pak aan. (*samen brengen ze de onderdelen naar binnen. Rechts op over het toneel dan naar huis 1, bij het laatste onderdeel vraagt Leen*) Waar gaat dat oude bed naartoe? Moet die soms ook nog weg?

OLGA: Dat andere bed willen we verkopen.

LEEN: Verkopen! Dat oude ding?

OLGA: Hoezo, oud ding?

LEEN: Dat ding is hellemaal afgeraffeld, man, daar vang je niks meer voor.

OLGA: Oh, is dat zo.

LEEN: Als je dat ding naar de stortplaats moet brengen, dan moet je nog geld toegeven.

SYLVIA: Is dat bed niet wat voor...

LEEN: *(onderbreekt Sylvia)* Ik wil dat bed wel hebben hoor.

SYLVIA: Hebben? En je zei dat hij niets waard is.

MONIQUE: Je mag hem wel lenen hoor, hé, Leen, ha ha.

OLGA: Ach Monique, houd eens je mond, kopen kun je dat ding.

LEEN: Nou, wat vraag je ervoor?

OLGA: Vijftien euro.

LEEN: Ik bied vijf euro.

OLGA: Dan gaat de koop niet door.

LEEN: Oké.

OLGA: Ho wacht even, tien euro?

SYLVIA: Verkocht.

LEEN: Oh handel jij ook al.

SYLVIA: Ja, zo kan het wel.

LEEN: Waar staat dat bed?

OLGA: Kom maar mee. *(Olga, Leen en Sylvia gaan naar binnen en komen weer buiten met het bed en brengen deze naar huis 2. Ze zetten het bed rechtop tegen de muur. Janny, Franky en opa gaan een uitzending doen met hun geheime zender. De antenne gaat omhoog. De bijnamen van Janny en Franky zijn Tineke en Joost)*

FRANKY: Goede middag, luisteraars, hier weer radio Holland met achter de knoppen DJ Joost en niet te vergeten mijn collega Tineke.

JANNY: Ja, ook goede middag, mensen, welkom bij onze nieuwe uitzending, we gaan weer muziek draaien.

FRANKY: Maar eerst gaan we boodschappen doen.

JANNY: Voor de lekkerste worst voor de barbecue ga je naar Slagerij Pasman. Die kunt u vinden aan de Molenstraat 1.

FRANKY: Ja en mocht u verlegen zitten om een paar mooie hanggeraniums, ga naar Tuincentrum Dahlia.

JANNY: En heeft u auto-onderdelen nodig, dan kunt u terecht bij Garage Beldman. Maar wilt u niet teveel geld betalen ga dan naar sloperij Van de Werf, die kunt u vinden aan de Van de

Werfstraat 13.

FRANKY: Ons eerste verzoeknummer is er een van Frans Bauer. Deze is aangevraagd door Johnny van Straaten en hij draagt deze plaat op aan zijn ouders die veertig jaar getrouwd zijn.

OPA: Zijn die al veertig jaar getrouwd? Daar geloof ik niets van.

JANNY: Stil, opa, we zitten midden in een uitzending.

FRANKY: Hou je stil of donder alstublieft op, lastpost. Ga liever op de uitkijk staan.

OPA: Rustig maar aan, jongens.

JANNY: Hier komt Frans Bauer met... *(twee studenten die op kamers gaan op)*

LEEN: Zo en jij komt voor dat spiegeltje waarover je gebeld hebt?

FIGURANT: Ja inderdaad, wat kost me dat ding?

LEEN: Dat is drie euro. *(Olga en Monique kijken op afstand toe en volgen de scène.)*

FIGURANT: Hier drie euro alstublieft.

LEEN: Waar gaat de reis naartoe?

FIGURANT: Naar Wageningen.

LEEN: Wageningen? Wat moet je daar dan?

FIGURANT: Studeren.

LEEN: Wat ga je daar dan studeren?

FIGURANT: Milieukunde.

LEEN: Milieukunde en dan zeker autoslopers lastigvallen.

FIGURANT: Ach dat weet ik niet, het lijkt mij een interessante studierichting.

LEEN: En dan ga je zeker op kamers wonen?

FIGURANT: Jazeker.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto